

PARIKANNIEMEN

KONTTI

3/2021

Päivi Kettunen:

"Löysin seurakunnasta kodin, jossa saan palvella keskeneräisenä"

s. 10

Jukka Jämsen:

Armolahjat annetaan yhteiseksi hyödyksi

s. 4

Johanna Sandberg:

Inspiroiva vapaaehtoistyö

s. 6

Kaarina Kiri:

"Kun nuoren elämä saadaan järjestykseen, luottamus auttajia kohtaan lisääntyy"

s. 20

Saaren Orpokotijuhlat radiossa, netissä ja striimattuna kirkolta

Saaren kirkon Orpokotijuhlat järjestettiin 13.–15.8.2021 teemalla ”Kiittäkää joka tilassa”. Toista kertaa poikkeusoloissa järjestetyt juhlat onnistuivat erinomaisesti. Perjantaina ja lauantaina Radio Patmoksesta lähetettiin sekä suoria että etukäteen äänitettyjä ohjelmia ja aikaisempien vuosien puheiden uusintoja. Ohjelmassa oli muun muassa seuroja, raamattuopetusta, lähetysjuhla, haastatteluja ja yllätysoittoja. Studioissa olivat Leena Metsämäki ja Teuvo V. Riikonen.

Lauantain yhteislähetyksellä Radio Dein kanssa kuuntelijamäärä oli korkeimmillaan kymmenissä tuhansissa. Sunnuntaina Saaren kirkolla järjestettyyn messuun saapui yli 120 ihmistä. YouTuben kautta sunnuntain tilaisuuksia seurasi livenä yli 400 henkeä ja messun katsojakertoja oli yli 650. Messu jää pysyvästi katsottavaksi Parikanniemen YouTube kanavalle.

Piispa Seppo Häkkinen kehotti saarnassaan itsensä tutkisteluun minäkeskeisessä yhteiskunnassa, jossa yksilöllisyys voittaa toisten palvelemisen. Päätösseurojen edellä muistettiin neljää Parikkalan seurakunnan ja Orpokotijuhlien vapaaehtoista seurakuntatyön ansiomitalilla. Huomionosoitukset jakoivat piispa, kirkkoherra ja toiminnanjohtaja.

Ensi vuonna Saaren Orpokotijuhlat vietetään 12.–14.8.2022, jos Luoja suo. Missä ja miten juhlat toteutetaan, on vielä avoin.

(Teksti ja kuvat TVR)

Parikanniemen mediatyö

Työmme sosiaalisessa mediassa ja radiossa jatkuu syksyllä 2021. Kontti-ohjelmat kuuluvat Radio Patmoksesta torstaisin klo 15 ja uusintana lauantaisin klo 14. Parikanniemen YouTube-kanavalla (haku sanalla Parikanniemi, klikkaa enkelilogo) on nähtävissä hengellisiä opetuksia, hartauksia ja jumalanpalveluksia, kuten myös tämänvuotisten Orpokotijuhlien jumalanpalvelus. Facebook-sivuillemme päivitetään Parikanniemen kuulumisia. Nettisivuiltamme (www.parikanniemi.fi) löytyy työhömmä liittyvää ajankohtaista tietoa. Sivut uudistetaan tulevan syksyn aikana. Tutustu tarjontaamme!

PARIKANNIEMISÄÄTIÖN LEHTI

Päätoimittaja

Teuvo V. Riikonen

Kustantaja

Parikanniemen Ystävät ry

Parikanniementie 130

52320 Vitsiälä

ISSN 2323-7465 (painettu)

Nettisivut: www.parikanniemi.fi

Toimitus

Janita Lautamäki

Pirkko Oinonen

Petri Tiusanen

Taitto Meiju Bonsdorff

Kannen kuva Maria Kuutti

ISSN 2323-7473 (verkkojulkaisu)

Toimitusneuvosto

Ari Tähtäpää, Krista Eskelinen,

Markku Liukkonen, Pirkko Oinonen, Meiju

Bonsdorff, Thorleif Johansson, Teuvo V.

Riikonen, Kimmo Jaatila, Johanna Talo

Painopaikka Teroprint Oy, Mikkeli

Kutsuttuna rakastamaan ja palvelemaan

Ihminen on kutsuttu olemaan lähimmäinen toiselle. Kristityn tulee kohdella lähimmäistään niin kuin Jumala on kohdellut ihmiskuntaa. Jeesus osoitti maan päällä rakkautta kaikille, niin hyvälle ja vanhurskaille kuin väärille ja pahoille. Kristus ravitsi nälkäiset, paransi sairaat, antoi anteeksi erehtyneille, nuhteli itsevarmoja, lohdutti surevia, rohkaisi uskovia ja opetti koko maailmaa sanoillaan ja teoillaan. Hän tuli palvelemaan ja uhrautui kokonaan ihmisen hyväksi. Tämä on myös Kristuksen seuraajalle annettu tehtävä.

Jokaisella on oma tehtävänsä. Toiselle se voi merkitä käytännön avun antamista ja toiselle hengellisen avun antamista. Jokaisen kristityn velvollisuus on kuitenkin tehdä hyvää lähimmäisilleen sielä, missä saa siihen mahdollisuuden.

Jokainen Jeesukseen uskova on vapaaehtoistyön ammattilainen. Meidät on kutsuttu antamaan

nälkäisille ruokaa, vaatettamaan alastomia, käymään sairaiden luona, opastamaan ja lohduttamaan huolten painamia ja neuvottomia sekä ohjaamaan eksyneitä oikealle tielle. Jos toinen rikkoo sinua vastaan, anna hänelle anteeksi. Ellet muuta pysty tekemään, voit osoittaa kärsivällisyyttä lähimmäisen vikoja ja puutteita kohtaan.

Jumalan hyvä teko meitä kohtaan on, että hän antaa syntimme anteeksi joka päivä. Kaikkien ihmisten synnit on annettu anteeksi Jeesuksen ristillä. Me saamme uskoa syntimme anteeksi ja elää päivittäin Jumalan armon varassa.

Seurakunta on uskon, rakkauden ja palvelun yhteisö, jossa meidät on kutsuttu tekemään laupeuden tekoja ja rakastamaan kaikkia, niin kuin meitä on rakastettu.

Teuvo V. Riikonen

Yhteinen hyvä on leivän jakamista

Jaana Vaitinen
diakoniatyöntekijä, Parikkalan seurakunta

Näkökulma

Leipä on vertauskuva jokapäiväisestä ravinnostamme. Tarvitsemme leipää elääksemme. Mutta kristittyinä ajattelen, että konkreettisen leivän lisäksi meidän on tärkeä saada myös Elämän leipää. Kun Jeesus oli paholaisen kiusattavana erämaassa, hän sanoi: "Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta" (Mt. 4:4).

Elämän leipä on Vapahtajamme

Jeesus Kristus, joka on sovittanut ristinkuolemallaan ja ylösnousemuksellaan meidän ihmisten synnit. Elämän leipä on myös Jumalan Sana. Raamatun lukeminen ja Sanan kuuleminen antavat meille hengellistä ravintoa.

Kristittyjen tehtävä on jakaa sekä leipää että Elämän leipää heille, joilla niitä ei ole. Niitä molempia on tarjolla monessa seurakunnassa ja hengellisessä yhteisössä. Myös kotiseurakun-

nassani Parikkalassa me jaamme paikallisista liikkeistä haettua ylijäämäleipää. Emme kuitenkaan halua olla jakamassa pelkkää leipää. Jokaiseen kassiin pakkaamme mukaan myös hengenravintoa eli kirjallisen hartauden.

Sekä leipää että Elämän leipää haluan minäkin olla jakamassa ihmisille. Tuon kaiken haluan tehdä Jumalan kunniaksi ja lähimmäisteni parhaaksi. Jumala siihen minut varustakoon!

Armolahjat annetaan yhteiseksi hyödyksi

Jumala lupaa Raamatussa varustaa Jeesuksen seuraajat Pyhällä Hengellä ja armolahjoilla. Hän ei lähetä vain viestiä, vaan tulee itse. Lutherinkin perusajatuksia on ”Itse uskossa Kristus on läsnä”. Kun uskomme Jumalaan, Kristus on jo Pyhän Henkensä kautta paikalla. Efesolaiskirje kertoo aktiivisesta Jumalan Hengestä, joka täyttää meidät, kun vain annamme sen tapahtua: ”Älkää juopuko viinistä, sillä siitä seuraa rietas meno, vaan antakaa Hengen täyttää itsenne.” (Ef. 5:18.)

Keitä nämä lupaukset koskevat? Sama Efesolaiskirje vakuuttaa, että tähtäyspisteenä ovat kaikki uskovat. ”Hän antoi seurakunnalle sekä apostolit että profeetat ja evankeliumin julistajat, sekä paimenet että opettajat, varustaakseen kaikki seurakunnan jäsenet palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen” (Ef. 4:11,12). Samasta puhuu Apostolien teot: ”Viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, minä vuodatan Henkeni kaikkiin ihmisiin. Teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, nuorukaiset näkevät näkyjä ja vanhukset ennusunia. Näin teen: palvelijoihini ja palvelijattariini minä vuodatan Henkeni niinä päivinä, ja he profetoivat.” (Apt. 2: 17,18.)

Kaikki varustetaan, ei vain papit tai muutamat muut Vanhan testamentin tapaan.

Lahjoja on jaossa runsaasti

Edellä mainituissa raamatunkohdissa mainitaan jo monta armolahjaa, joita Pyhä Henki jakaa: ”Hän antaa Hengen ilmetä itse kussakin erityisellä tavalla, yhteiseksi hyödyksi” (1. Kor. 12:7). Efesolaiskirjeen neljäs luku sisältää listan armolahjoista, samoin Roomalaiskirjeen luku 12 ja 1. Korinttilaiskirjeen luku 12. Jo mainittujen lahjojen lisäksi luettelot sisältävät seuraavat lahjat: viisauden sanat, tiedon sanat, uskon voima, parantamisen lahjat, ihmisten tekemisen voima, henkien erottaminen, kielillä puhu-

minen ja niiden selittäminen, palvelun eli diakonian lahja, rohkaiseminen, omastaan antaminen, johtaminen ja köyhien auttaminen. Muualla mainitaan vielä laulun ja ilmestysten lahjat (1. Kor. 14:26). Listojen keskinäinen erilaisuus antaa vaikutelman, että niissä vain kuvataan seurakunnissa ilmentynyttä todellisuutta eikä tarkoitus ole lyödä opillisesti lukkoon, mitä kaikkea luovaa Pyhä Henki haluaa tehdä.

Pyhä Henki toimii seurakunnan keskellä

Miksi Jumala antaa lahjojaan? Tavoitteena on se sama, mitä Pyhä Henki aina tekee. Hän kirjastaa Kristusta: ”Kun Totuuden Henki tulee, hän johtaa teidät

**Kasvavat
kirkot, myös
luterilaiset,
ovat pääosin
avoimia
armolahjoille.**

Jukka Jämsén
rovasti, Lapuan hiippakunnan
lähetys- ja kansainvälisen työn asiantuntija

tuntemaan koko totuuden. Hän ei näet puhu omissa nimissään, vaan puhuu sen, minkä kuulee, ja ilmoittaa teille, mitä on tuleva. Hän kirkastaa minut, sillä sen, minkä hän teille ilmoittaa, hän saa minulta” (Joh. 16:13,14). Hän tahtoo, että tavoittaisimme niitä, jotka eivät vielä osaa luottaa Jumalan olemassaoloon ja rakkauteen. Tätä seuraava katkelma kuvaa hyvin: ”Jos sen sijaan kaikki profetoisivat ja joku epäuskoinen tai ulkopuolinen tulisi paikalle, hän joutuisi kaikkien koeteltavaksi ja tutkittavaksi ja hänen sydämensä salaisuudet paljastuisivat. Silloin hän heittäytyisi kasvoilleen maahan, rukoilisi Jumalaa ja

tunnustaisi: ”Jumala on todella teidän keskuudessanne” (1. Kor. 14:24,25). Tavoitteena on saada ihmiset luottamaan, että Jumala on seurakunnan keskellä, meidän kanssamme. Kasvavat kirkot, myös luterilaiset, ovatkin pääosin avoimia näille lahjoille.

Raamattu kehottaa meitä tavoittelemaan innokkaasti armolahjoja. ”Pyrkikää rakkauteen, mutta tavoitelkaa myös henkilölahjoja, ennen kaikkea profetoimisen lahjaa. – – Kun te nyt kerran tavoittelette henkilölahjoja, pyrkikää saamaan niitä runsain määrin seurakunnan rakentamiseksi” (1. Kor. 14:1,12).

Jumala varustaa heikot

Miten voisimme toteuttaa tätä? On hyvä yhdessä pyytää armolahjoja ja viettää aikaa hiljaa odottaen, mitä Jumala mieleemme nostaa. Samoin on hyvä rukoilla muiden, erityisesti sairaiden puolesta. Käytäntö osoittaa, mitä lahjoja Jumala on kenellekin antanut.

Hän tahtoo varustaa meidät, vaikka kokisimme itsemme heikoiksi. Aavistelen, että tämä sama kokemus seurasi myös Jeesuksen ensimmäisiä opetuslapsia, jotka usein näyttivät yllättyvän siitä, mitä Jumala

”Tämä tuoli on tärkeä!”

En ikinä unohda ystäväni Jessen puhetta. Hän oli seurakunnan vapaaehtoinen, joka ilmestyi joka sunnuntai kello seitsemän aamulla uudelle jumalanpalvelusyhteisölle vuokratun salin eteen ja alkoi johtaa 200 tuolin asettamista peräkärystään sisälle riveihin. Mikä ihme sai hänet sitoutumaan tällaiseen?

**Johanna Sandberg, Yhteisövalmentaja,
Spirit-verkosto, Hengen uudistus kirkossamme ry**

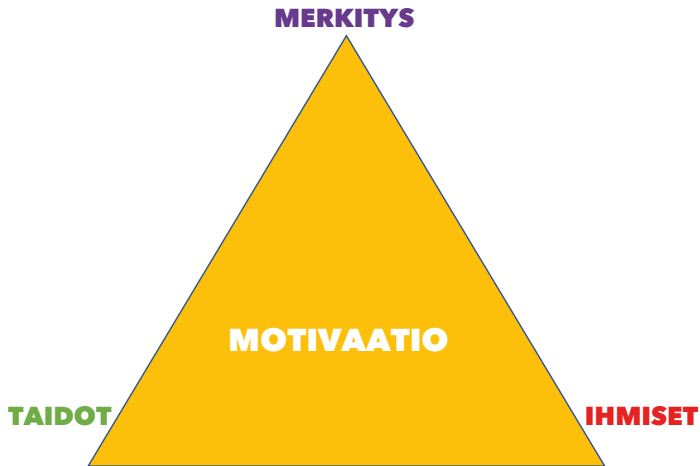
Jesselle tuolit eivät olleet vain tuoleja. Ne olivat mahdollisuus palvella aitoja ihmisiä. Painijalta näyttävän raavaan miehen ääni murtui, kun hän kertoi äidistään, joka oli istunut tuollaiseen tuoliin, arkana ja elämänsä haavojen taakoittamana. Siinä tuolissa äiti oli kohdannut rakastavan Jumalan. Ja nyt Jesse halusi kaikkien muidenkin vapaaehtoisten ymmärtävän,

mikä merkitys heidän panoksellaan oli. Tuolit eivät olleet vain istuimia. Ne edustivat ihmisiä, joita Jumala rakasti. Jokainen tuoli oli tärkeä.

Merkityksen voima

Merkityksellinen tekeminen – auttaminen ja itselle tärkeiden tavoitteiden edistäminen – on yksi palvelemisen motivaatiotekijä, joita kuvataan kolmios-

sa viereisellä sivulla. *Kuten Pikku Prinssi* -kirjan kirjoittaja Antoine de Saint-Exupéry on sanonut: ”Jos haluat rakentaa laivan, älä kuuluta miehiä keräämään puuta. – Sen sijaan istuta heihin kaipuu aavalle, loppumattomalle merelle.” Monet palvelutehtävät seurakunnassa ja järjestöissä vaikuttavat pieniltä ja näkymättömiltä, mutta suuri päämäärä muuttaa ne tärkeiksi ja merkityksellisiksi.

Monet palvelutehtävät seurakunnassa ja järjestöissä vaikuttavat pieniltä ja näkymättömiltä, mutta suuri päämäärä muuttaa ne tärkeiksi ja merkityksellisiksi.

Näin kävi eräessä tehtaassa, josta kerrotaan tällaista tarinaa: Eräs mies saapui aamu aamulta halliin, jossa koottiin lentokoneita. Hän keräsi roskia lattialta ja lähti kotiin muiden työntekijöiden mukana. Tehtaan johtaja kiinnitti häneen huomiota, sillä hän ei ollut palannut miestä. Eräänä päivänä hän meni ja kysyi mieheltä: "Mitä sinä teet täällä?"

"Minä teen lentokoneita", mies vastasi.

Yhdessäkö hausempaa

Toinen motivaatiotekijä on tutkitusti toiset ihmiset: mahdollisuus tutustua uusiin ihmisiin ja palvella kivassa porukassa. Eräessä yhteisössä jumalanpalveluksen vapaaehtoisten rekrytointi mullistui, kun yksittäisten ihmisten sijaan käytännön tehtäviin alettiin kutsua

kokonaisia pienryhmiä. Kynnys palvella madaltui, kun sitä sai tehdä osana tuttua porukkaa.

Ihmiset ovat kuitenkin erilaisia: toinen haluaa tehdä oman osuutensa yksin ja rauhassa. Myös motivaatiokolmion eri kulmilla on erilainen painoarvo eri ihmisille: joku syttyy merkityksestä, toinen seurasta ja kolmas taitohaasteesta.

Palvelija palvelusta tärkeämpi

Monesti vapaaehtoisia etsitään kuitenkin organisaation tarpeesta käsin: kuka voisi pitää pyhäkouluu, kuka hoitaa striimauksen? Amerikassa Gateway-seurakunnassa palvellessani opin kääntämään tuon kysymyksen toisin päin, ihmislähtöiseksi: mitä sinä osaat ja mistä sinä pidät – voisitko palvella sillä lahjallasi? Oma osaaminen on kolmas merkit-

tävä motivaatiotekijä. Sitä ruokkii mahdollisuus saada koulutusta ja kehittyä palvelutehtävässä.

"Onko siellä minulle jotain tehtävää?" kysyi 6-vuotias poikani kerran aamiaispöydässä, kun valmistauduin saarnakeikalle kirkkoon. Keksinkin, että hän voisi jakaa lehtiä kirkon ovella. Ja niin poika istui läpi virsien ja rukousten ryhdikkäänä omalla penkillään ilman tavanomaista kiemurtelua ja "joko tää pian loppuu" -kysymyksiä. Hänellä oli tehtävä.

Ihmiset tarvitsevat palvelutehtävää enemmän kuin yhteisö tarvitsee heidän panostaan, sillä tehtävä antaa heille itselleen merkityksen ja oman paikan. "Tämä tuoli on tärkeä" – ja niin on sen paikoilleen asettajakin.

Vapaaehtoistyö tuo tarkoitusta elämään

Tule mukaan, sinuakin tarvitaan!

Kesän 2021 alussa pidettiin Parikkaniemisäätin, Oronmyllyssäätin ja Etelä-Saimaan kansanlähetyksen yhteinen rippileiri Oronmyllyllä. Toimin leirillä palkkapappina. Leirillä oli myös vapaaehtoisten järjestämää toimintaa. Esimerkiksi leirin toinen opettaja Erkki Kosonen sekä Parikkalan miestenpiirin organisoima yövalvonta toimivat vapaaehtoisuuden pohjalta.

Mikä saa ihmiset toimimaan vapaaehtoistyössä järjestöissä, puolueissa, seurakunnissa tai seuroissa? Tai tekemään esimerkiksi itsenäistä laupeudentyötä, ilman taustajärjestöä? Vastaan omalta osaltani.

Olen mukana vapaaehtoisena harvakseltaan parin järjestön toiminnassa. Itsekäs syy olla mukana on se, että saan itsekin toiminnasta hyötyä. Samalla voin auttaa toisia ja tuoda toisille piristystä elämään ja toimia sen paikkakunnan parhaaksi, johon Herra meidän Jumalamme on meidät asettanut.

Vapaaehtoistoiminnan luvattu maa

Käsite kansalaisyhteiskunta liittyy vapaaehtoistyöhön. Kansalaisyhteiskunnassa vaikuttaminen tapahtuu suurelta osin yhdistysten ja järjestöjen kautta. Suomessa on patentti- ja rekisterihallituksen nettisivujen mukaan noin 100 000 rekisteröi-

tyä yhdistystä. Jos on saanut sydämelleen jonkin asian, jossa haluisi olla mukana, on hyvä tarkistaa, löytyykö omalta paikkakunnalta kyseistä toimintaa.

Vapaaehtoistyö voi tuoda tarkoitusta elämään etenkin, jos omassa elämässä on menossa suvantovaihe. Uusia ystäviäkin voi löytyä. Joskus sisäinen pakko ajaa vapaaehtoistyöhön. Sielu ei saa rauhaa, ennen kuin lähtee liikkeelle toteuttamaan kutsusta. Silloin tällöin oman jutun löytämiseen kuluu aikaa, pitää kokeilla jotain ja ehkä pettyä ja kokeilla jotain toista.

Lahjat käyttöön

Miten sitten löytää oma juttu? Mitä minä voisin tehdä jonkun asian hyväksi? Ajattelen asiaa hengellisesti. Voin rukoilla, että mitä teen ajallani, jonka Jumala on minulle antanut. Elämäntilanteemme muuttuvat ja samat asiat eivät välttämättä ole tehtävälistalla koko elämän ajan.

**Petri Tiusanen, pastori,
Lappeenranta**

Perheellisellä ja työelämässä olevalla nämä asiat ovat tietysti tehtävälistan kärjessä, mutta useimmat työkäiset haluavat elämäänsä jotain muutakin kuin työntekoa ja perhe-elämää. Parhaimmillaan perheen ja vapaaehtoistyön voi tietysti yhdistää.

Vapaaehtoistyötä voi tehdä myös itsenäisesti ilman taustajärjestöä. Ajattele Vanhan testamentin profeettoja, kuinka itsenäistä ja yksinäistä työtä heillä oli. Yhteiskuntakin oli aika ajoin heitä vastaan. Useimmilla meillä on jokin palvelutyö, joka tuntuu itselle mielekkäältä ja jota voi toteuttaa itsenäisesti. Nykyaikana se voisi liittyä yksinäisten ihmisten kohtaamiin. Aiempiä vuosikymmeniä monet kiertävät saarnaajat toimivat melko itsenäisesti, nykyään enää harvemmin. Kuitenkin vapaaehtoistyötä tehdään yhteistyössä eri ihmisten kanssa tai järjestöjen puitteissa. Esimerk-

kinä voi olla vaikkapa ruoka-avun järjestäminen omalla asuinalueella.

Haasteita ja mahdollisuuksia

Vapaaehtoistyössä on paljon haasteita, kuten nykyajan yksilön vapauden korostaminen. Ihmisten voi olla vaikea sitoutua vapaaehtoiseen toimintaan. Sitoutuminen vaatii aikaa ja se voi olla nykyihmiselle minimitekijä, eivät niinkään taloudelliset asiat. Tietenkin vapaaehtoistyötä voi tehdä myös taloudellisella panoksella, jos aikaa ei kerta kaikkiaan ole sydäntä lähellä olevaan toimintaan. Toisaalta "kymmenyksiä" voi maksaa myös omalla ajankäytöllä. Haasteena on myös se, että ikääntymisen myötä pois jäävien vapaaehtoisten tilalle ei löydy jatkajaa.

Vapaaehtoistyön mahdollisuudet ovat moninaiset. Kun yhteiskunta luo ihmisten elämään perusrakenteita, tuottaa vapaaehtoistyö "lihaa luiden ympärille". Sama

koskee seurakuntia ja kristillisiä järjestöjä. Monien seurakuntien ja järjestöjen toiminta olisi melko vähäistä ilman vapaaehtoisten työpanosta. Vapaaehtoiset tuovat seurakunnan ihmisten keskele. Lisäksi monia toimintamuotoja, joita ei voida toteuttaa palkatun henkilöstön voimin, voidaan toteuttaa vapaaehtoisvoimin. Vapaaehtoiset ovat myös vapaita omaan innovointiin ja toteuttamaan näkyjään sikäli, kun ne ovat taustaorganisaation arvojen ja toimintaympäristön mukaisia. Itselfäni unohtuu helposti se, että hengellisten yhteisöjen hallinto on suurelta osin vapaaehtoisissa käsissä. Kuinka paljon omaa aikaa käytetään kirkkovaltuustojen ja -neuvostojen sekä hallitusten ja johtokuntien asioiden käsittelyssä?

Vapaaehtoisten merkitys korostuu entisestään

Jumalan valtakunnan työtä tehdään paljon vapaaehtoisvoimin. Jeesus ei erottanut

lähetykskäskyssään vapaaehtoisia ja palkkapaimenia, vaan antoi tehtävän kaikille kristityille. Luulen, että tulevaisuudessa vapaaehtoistyön merkitys tässä asiassa korostuu, kun uskosta luopumus vanhassa kristikunnassa kiihtyy.

Parikanniemisäätiossä monien tilaisuuksien järjestäminen ja niissä palveleminen on vapaaehtoisten käsissä. Esimerkiksi Orpokotijuhlat olisivat melko niukat ilman tätä työtä. Samoin kotiseuroja ei voitaisi pitää ollenkaan, eikä maallikoiden seurapuheita kuultais. Tarvitsemme säätiossä edelleen vapaaehtoisia esirukoilijoiksi, tilaisuuksien järjestämiseen, niissä palvelemiseen sekä maallikopuhujiksi. Jos koet työn omaksesi, tule mukaan. Näin voit olla omalta osaltasi mukana myös Jumalan valtakunnan työssä.

Oronmyllyllä järjestettyä rippileiriä olivat toteuttamassa myös pari vapaaehtoista työntekijää.

Päivi Kettunen:

”Löysin seurakunnasta kodin, jossa saan palvella keskeneräisenä”

Päivi Kettunen on kangasniemeläinen kuuden lapsen äiti ja yrittäjän vaimo, jolla on unelma seurakunnasta, jossa rikkinäisyyttä ei tarvitse kätkeä. Sinne ovat tervetulleita niin kirkosta vieraantuneet ja uskossaan epävarmat kuin elämässään ja ihmissuhteissaan haaksirikkoutuneet. Siellä jokainen saa kasvaa omassa tahdissaan ja myös palvella omilla lahjoillaan.

Päivi Kettusen elämän täyttää lähellä asuvat lapset ja lapsenlapset, joiden kanssa hän mielellään puuhailee. Elämään kuuluu myös aviomies, jonka kanssa on pidetty yhtä yli 40 vuotta, mutta johon suhde on muuttunut seesteisemmäksi vasta viimeisten vuosien aikana. Vaikeiden vaiheiden jälkeen on löytynyt paitsi keskinäinen luottamus myös yhteinen usko ja yhteys seurakuntaan.

Unelma turvallisesta parisuhteesta

Kun kaksi nuorta kangasniemeläistä kohtasi, se oli menoa.

– Pentti oli hurmaava, komea mies, joka vaikutti turvalliselta, Päivi kuvaa suhteen alkua. – Hyvin pian ymmärsin kuitenkin, että elämä hänen rinnallaan ei tulisi olemaan tasaista.

He olivat kumpikin kokeneet varhain oman isänsä kuoleman, Päivi viiden, Pentti kahdeksan vuoden ikäisenä. Jotain oli mennyt rikki jo tuolloin, mutta kummallakin oli haave omasta perheestä. Lopulta perhe kasvoi kahdeksanhenkiseksi, ja nykyisin siihen kuuluu saman verran lastenlapsia.

Menestyvän miehen takana yksinäinen vaimo

Pentissä ilmeni jo varhain vahva bisnesvainu. Hän hankki itselleen konkurssikypsän metallialan yrityksen, josta hän alkoi kasvattaa menestyvää valaisinylväsyri-tystä. Vuosikymmenten aikana hänet on palkittu vuoden yrittäjänä niin maakunnallisella kuin valtakunnallisellakin tasolla.

– Nykyään yritys on pohjoismaiden suurin valaisinylvävalmistaja, jolla on toimintaa niin Virossa, Parikkalassa kuin

Kangasniemelläkin, Päivi kehuu miehensä saavutuksia.

Menestyksellä on kuitenkin ollut myös hintansa. Kun työ vei Penttiä maailmalle, Päivi jäi yksin vastaamaan kodista ja lapsista. Avioliitto oli koetuksella, kun raha ja menestys eivät tuoneet miehelle onnea ja tyytyväisyyttä.

– Mikään ei tuntunut miltään. Mitä saavutettavaa enää olisi? mies näytti ajattelevan, muistelee Päivi aikaa, jolloin hän itse koki suurta ahdistusta ja toivottomuutta.

Hengellinen kanava tuo lohtua

Parinkymmenen vuoden ajan Päivi oli työskennellyt kirjastovirkailijana, mutta kun kaksi nuorinta poikaa syntyivät, hän jäi pois työelämästä.

– Se oli kaikin puolin hyvä ratkaisu, Päivi kertoo.

"Raamatun lupaus 'Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon' alkoi elää."

Kun kuopukset olivat pieniä, Päivillä oli tapana rukoilla heidän kanssaan iltarukous. Hänellä itsellään oli ollut lapsuudesta asti usko Taivaan Isään, joka kuitenkin tuntui etäiseltä. Keskellä ahdistusta löytyi Radio Dei, jota Päivi alkoi kuunnella keittiönpöydän ääressä.

– Hengelliset laulut toivat turvaa ja lohtua, Päivi muistelee.

Päivi alkoi myös rukoilla yksinkertaista sydämen rukousta: "Jeesus Kristus, Jumalan Poika, armahda minua syntistä."

– En tehnyt tietoista uskonratkaisua, se vain jotenkin vähitellen kypsyi, Päivi kuvaa kokemustaan. – Raamatun lupaus "Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon" alkoi elää. Päivi sai lohtua varsinkin Psalmeista, joita hän luki iltaisin.

Hän alkoi käydä kirkossa, ja vähitellen Penttikin lähti silloin tällöin mukaan kirkkoon, joka oli

ollut hänelle lapsuudessa tuttu ja turvallinen paikka, mutta josta elämä oli etäännyttänyt. Nyt erityisesti kerran kuussa järjestetyt gospelmessut alkoivat puhutella.

Liitto sittenkin karille?

Avioliitossa koettiin kuitenkin vielä yksi pohjakosketus, jonka seurauksena Päivi heitti vihkisorimuksensa järveen.

– Minulta ei toivo kadonnut, mutta avioliitolta se lähti, kuvaa Päivi tilanteen vakavuutta.

Tämä oli kuitenkin se käännekohta, jonka seurauksena Pentti teki oman ratkaisunsa. Se merkitsi sydämen kääntymistä ja turvautumista Jumalan armoon ja anteeksiantamukseen.

Päivi haluaa painottaa, että kaikki ongelmat eivät suinkaan kadonneet, mutta uutta mahdollisuutta se heille merkitsi. Yhdessä on käyty seitsemänä

kesänä avioliittoleireillä ja osallistuttu oman seurakunnan messuihin ja muihin tilaisuuksiin. Omalla tarinallaan he ovat saaneet myös rohkaista muita.

– Jossain vaiheessa ymmärsin, että ongelmat eivät johtuneet siitä, että olen niin huono vaimo, vaan kyse oli rikkinäisyydestä. Sen kun tajusin, oli jotenkin helpompi antaa anteeksi. Rikkinäisyyttä ja keskeneräisyyttä on meissä kaikissa, pohtii Päivi, joka on myös ymmärtänyt olevansa erityisherkkä. – Se selittää, miksi olen ottanut jotkin asiat niin raskaasti.

Vastaanottajan paikalta palvelemaan

Vähitellen Päivi alkoi rukoilla, miten hän voisi palvella. Rukoukseen on vastattu niin, että hän on saanut olla monessa mukana. >>

Jo seitsemänä kesänä Pentti ja Päivi Kettunen ovat osallistuneet Parempi avioliitto -leireille ja saaneet myös olla rohkaisemassa muita pareja omalla tarinallaan.

– Olen nyt se Päivi, joksi Jumala on minut luonut, hän iloitsee.

Päivi kokee, että hänellä on evankelistan kutsumus. Se johdatti hänet Kansan Raamattuseuran järjestämälle Evankelista-kurssille, jonka seurauksena syntyi muun muassa lyhyt todistusvideo MyStory-sivustolle.

Päivi on saanut toteuttaa kutsumustaan toimimalla juontajana seurakunnan matalan kynnyksen tilaisuuksissa, esimerkiksi Majatalo-illoissa ja Yksin armosta -illoissa. Korona-aika on vaikuttanut näihin toimintoihin, mutta digiloikan myötä toimintaa on saatu siirrettyä nettiin.

Somessa yhteisöä rakentamassa

Tärkeänä tehtävänään Päivi mainitsee myös toimimisen

somemummuna, mikä merkitsee oman seurakunnan Facebook- ja Instagram-sivujen ylläpitämiseen osallistumisen.

– Aloimme julkaista sivulla hartauksia ja hengellisiä pohdintoja. Itse kirjoitan sinne rukouksia tavallisen ihmisen kielellä. Aloimme myös vastata ihmisten kommentteihin. Näin sivusta on kehittynyt yhteisöllinen ja vuorovaikutuksellinen kohtaamispaikka, sellainen nuotiopiiri, jonka äärelle seurakuntalaiset voivat kokoontua.

Myös kirjoittamisen Päivi kokee omaksi tavakseen ilmaista itseään. Muun muassa näin hän on sanoittanut kokemuksiaan:

“Ja kun uskoni ei riitä ja pelkään pimeää; kun löydän itseni epäilemästä Jumalan kykyä auttaa minua, niin silloin

voin katsoa menneisyyteen ja nähdä, miten Hän on uskollisesti johdattanut minua tähän päivään asti. Hän ei vaadi minulta vahvaa uskoa, vaan osoittaa itsensä luottamuksen arvoiseksi. – Joskus elämä on raskasta, tunteet vaihtelevat ja Jumalakin tuntuu kaukaiselta. Silloin Puolustaja ja Rohkaisija Pyhä Henki puhuu järkeä tunteille. Luotan siihen, että Pyhä Henki ylläpitää suhdetta puolestani ja kuljettaa minut aina takaisin.”

Teksti Meiju Bonsdorff
Kuvat Maria Kuutti
(os. Kettunen)

TÄHKÄPÄITÄ

Vastaanottaja maksaa

Pakettia lähetettäessä voi usein valita, maksaako lähettämisen kulut lähettäjä vai vastaanottaja. Nuoruudessani oli myös mahdollisuus soittaa niin kutsuttuja vastapuheluita, joissa soiton kulut maksoi puhelun vastaanottaja – jos suostui vastaamaan, kun keskus ilmoitti, että tulossa on vastapuhelu.

Länsisuomalaiseen kulttuuriin kuuluu erityisesti, näin kerrotaan, tapa tuoda omat lakanat, kun saavutaan yökylään. Ja tämä ilmoitetaan jo ovelta, että meillä on sitten omat lakanat. Ja tällä viestitään, ettei haluta millään muotoa olla vaivaksi. Monilla on myös tapana pitää kirjaa saaduista joululahjoista, että varmasti muistetaan seuraavana vuonna antaa takaisin vähintään yhtä arvokas lahja. Ettei vain jäädä kiitollisuuden velkaan.

Miten ihmeessä lahjan vastaanottaminen on joskus niin vaikeaa? Lahjan, rakkauden tai armon. Saada jotakin ilman ansioita, ilman että on pyytänyt tai tilannut mitään. Pyytämättä ja yllättäen.

Äitini kiusaantui aina äitienpäivänä, kun häntä muistettiin ja huomioitiin. Hän, joka oli itse lempeys ja aina karjalaiseen tapaan piti huolta, että oli viemisiä ja tulijaisia ja leipomuksia, joita annettiin naapureille, ja joka muisti joka ikisen syntymäpäivän.

Ehkä juuri näistä syistä myös meidän armon lasten on niin vaikea levätä armosta ja ottaa vastaan Jumalan pyyteetön rakkaus ja lahjat. Niin mieluusti minäkin siihen jotain omaa tahtoisin tuoda, omat lakanani... Vaikka elämä on lainaa, ei se saa olla lain alla elämistä.

Erkki Leminen kuunteli aikoinaan vähän sivussa, kun saarnaajakollegat kiistelivät siitä, mikä on ihmisen osa pelastumisessa. Lopulta he kääntyivät Lemisen puoleen ja kysyivät; ”sano sinä Erkki mikä se on ihmisen osa tässä pelastuksen asiassa?” Leminen oli hetken hiljaa ja tokaisi sitten: ”Vastaan hangoitteleminen.”

Olen kuullut joskus kauniin selityksen sille, miksi Jumala loi ihmisen. Luoja tarvitsi jonkun, joka sanoo ”kiitos!” Ilman selitystä, ilman niitä ”omia lakanoita”.

Ari Tähkää

Neljä ajatusta hyvän tekemisestä

”Tärkeintä ei ole mitä teemme vaan miten paljon rakkautta teoissamme on.” (Äiti Teresa)

”Näen ihmisen pyörätuolissa ilman jalkoja silmissä kiitollinen katse, kun on omaiset, seurakunta, kotipalvelu, taksikuski, sairaalaan, kotiin. Miten tärkeä apu hänelle, ystävälliset ihmiset.” (Helka Fabritius: Muistelen Katselen Ihmettelen, omakustanne)

”Parempi on sellainen joka tekee, vaikka ei kuuntele, kuin sellainen, joka kyllä kuuntelee uskollisesti, mutta ei saa mitään tehdyksi. (Filoksenos Mabbugilainen, Munkki Serafim: Sydämen peili 365 päivää hengellisten isien seurassa. Kirjapaja)

”Kristillisyyden edustaminen on mieluista ja helppoa, kristittyinä eläminen sitäkin vaikeampaa.” (Olavi Kares: Tervaa ja palسامia, Herättäjä)

Martti Paajanen:

”Lapsiin pitäisi panostaa”

PARIKANNIEMEN YSTÄVÄT r.y.

Martti Paajanen avaa omakotitalon oven helsinkiläisellä asuma-alueelle ja toivottaa tutun vieraan tervetulleeksi. Edellisen kerran kävin haastattelemassa häntä yli viisi vuotta sitten Uukuniemeläisiä ukkoja ja eukkoja -kirjaan (Parikanniemen Ystävät ry, 2017). Nyt oli haastattelun lisäksi toinenkin hyvä syy tavata. Nykyisen Parikkalan Saaren pitäjän Kesusmaan kylästä kotoisin oleva Martti on täyttänyt viime vuonna 90 vuotta.

Korona esti aiemmin tämän onnittelutervehdyksen viemisen miehelle, joka monien toimiensa ja luottamustehtäviensä lisäksi oli myös Parikanniemisäitiön hallituksessa 23 vuotta varapuheenjohtajana ja kolme vuotta myös puheenjohtajana. Hänet tunnettiin hallituksessa asiantuntijana, joka uskalsi olla eri mieltä, mutta halusi aina rakentaa kokonaisuutta. Hänen talousosaamistaan tarvittiin ja hänen kerrottiin olleen ”asioita edellä” ja oikeassa suurissa linjauksissa.

– Moni kysyy, miten jaksan. Olen yli 90 vuotta harjoitellut kävelemistä, ja huonompaan suuntaan menee koko ajan. Vaikka tilanne olisi kuinka vaikea, aina pitää olla huumoria, sanoo Martti, joka jäi leskeksi vuonna 2017, kun puoliso nuk-

kui pois. Kolmesta lapsesta kaksi asuu Helsingissä ja yksi Hämeenlinnassa. Harvoin olen kuullut kenenkään puhuvan yhtä kauniisti aikuisista lapsistaan kuin Martti heistä puhuu. Lapset pitävät yhteyttä ja käyvät säännöllisesti katsomassa isää, joka saa asua omassa kodissaan. Hauskasti hän myös esittelee lapsensa.

– Vanhin tytär on sosiaaliministeri, nuorin terveysministeri ja poika valtiovarainministeri.

Koronan aikana ei ole vaikeaa minun ikäiselläni olla kotona. Olen ollut neljän seinän sisällä, mutta lapset pitävät huolta, kertoo Martti.

Puhumme myös lapsenlapsista. Käydessään kaksivuotiaana isovanhempiensa luona yksi heistä pyysi mummoa pelaamaan jalkapalloa pihalle. Poika potki palloa myös sisällä sohvavan reunaa kohti, eivätkä isovanhemmat estäneet pienen pojan intoa, joka vei hänet

Helvi Tiusanen

Suksilla Orpokodille, pyörällä Orpokotijuhlille

Helvi Tiusanen syntyi Parikkalan Tyrjällä vuonna 1928. Hänen lapsuudenkodissaan asui myös täti, joka piti pyhäkoulua kylän lapsille. Täti piti silloin tällöin myös aamu- ja iltahartauksia. Samoilla kylillä asunut Helvin mummo taas piti hartauksia polvirukouksineen. Koululaisia hän siunasi koulutielle. Kun Mummo luki Raamattua, Helvi ihmetteli, missä tämä oli oppinut lukemaan. Siihen aikaan lukutaito ei ollut tavallista vanhemmilla ihmisillä. Kotona kuunneltiin aamu- ja iltahartauksia radiosta.

Parikkalan kirkkoon oli pitkä matka, joten siellä käytiin noin kerran vuodessa. Kirkkomatka piti aloittaa jo lauantaina. Ensimmäisellä linja-autolla Simpeleelle, josta matka jatkui edelleen Parikkalaan. Yöpyä sai NNKY:n talossa kirkon vieressä.

Ennen talvisotaa Helvi kävi Orpokodilla serkun kanssa suksilla. He hiihtivät yli Iijärven, jonka takana asui serkun täti. Siellä pidettiin taukoa. Kotiin palattiin samana päivänä.

Sitten tuli talvisota ja alkoi lyhyt evakkomatka Saarelle. Jatkosodan aikana perhe palasi takaisin Tyrjälle, mutta oma koti oli pommitettu hajalle. He majoituivat mummolaan samalle kylälle.

Jatkosodan aikana Helvi ajoi kaverinsa kanssa pyörällä Orpokotijuhlille. Helvi muistelee, että oli jännä käydä Orpokodilla, kun sai mennä kahdestaan vapaasti kaverin kanssa. Juhlilla orpokodin lapset lauloivat ja Aura Latvus piti puheen. Hän oli herttainen ja miellyttävä ja hänen puheensa tuntui hyvältä.

Teksti ja kuva Petri Tiusanen

Vasemmalla Helvi ja oikealla Aili-serkku, jonka kansa Helvi kävi Orpokodilla.

pitkälle. Joonas Toivio on pelannut jo vuosia ammattilaisena ja kuuluu vakiopelaajana siihen A-maajoukkueeseen, joka vei Suomen ensimmäisen kerran jalkapallon arvokisoihin. Haastattelua tehdessä odotamme EM-turnausta.

Martti muistelee vuosiaan säätiön hallinnossa ja sitä, miten hän tykkäsi siitä hommasta.

Hän korostaa, kuinka lapsia haluttiin kuunnella ja miten kesään kuuluivat aina Saaren orpokotijuhlat.

– Sen olen kokenut, miten Jumala on pitänyt hyvää huolta Parikkaniemen ystävästä ja edelleen pitää huolta, kun kosydamisesti annetaan työpainosta orpojen hyväksi, kertoo Martti, jolla on paljon muistoja

omilta vuosiltaan Jumalan uskollisuudesta työtä kohtaan.

– Tämän liikkeen pitää tyytyä evankeliumiin ja lastenkotiin. Lapsiinhan pitäisi panostaa. Mitä tärkeää olisi opettaa lapsille työntekoa ja pitää evankeliumia esillä.

Teksti ja kuva Teuvo V. Riikonen

Kirkkopalvelujen kultainen ansiomerkki kahdeksalle Parikanniemen työssä mukana olevalle

Kirkkopalvelut on myöntänyt 12.5.2021 kahdeksalle Parikanniemisäätien työssä eri tavalla mukana olevalle seurakuntatyön kultaisen ansiomerkin. Palkitut henkilöt ovat:

Irja Ahokas, Parikkala, mukana yli 30 vuotta Parikkalan seurakunnan työssä, Saaren Orpokotijuhlien talouden hoitajana sekä muissa vapaaehtoistehtävissä.

Meiju Bonsdorff, Porvoo, yli 40 vuotta mukana kristillisten kirjojen julkaisu-toiminnassa eri kustantajien kanssa. Parikanniemen Ystävät ry:n kirjojen kustannustoimittaja ja Kontti lehden taittaja.

Eero Koistinen, Kuhmo, yli 30 vuotta vapaaehtoistyössä Kuhmon seurakun-
sa, Parikanniemen paikallisen työn vastuunkantaja ja yhteyshenkilö.

Olli Malinen, Kuhmo, yli 30 vuotta Kuhmon seurakunnan vapaaehtoistyössä, Kainuun juhannusjuhlien vastuunkantaja ja Parikanniemen työn tärkeimpiä paikallisu-
vastuunkantajia.

Pirkko Oinonen, Mikkeli, yli 30 vuotta seurakuntien vapaaehtoistyössä, Kansan-
lähetyksen työssä sekä mm. Uusi Tie ja Parikanniemen Kontti lehden avustava kirjoittaja.

Jukka Rönkkönen, Parikkala, yli 30 vuotta Parikkalan seurakunnan vapaaeh-
toistyössä, Saaren juhlien järjestelyissä mm. liikenteen valvojana ja vuodesta 2014 Parikanniemen Ystävät ry:n hallituksen jäsen.

Kaija Tiainen, Parikkala, yli 40 vuotta Parikkalan seurakunnan vapaaehtoistyössä, mukana Saaren Orpokotijuhlien järjestelyissä ja noin 15 vuotta Parikanniemen Ystävät ry:n hallituksen jäsen.

Toivo Turkulainen, Parikkala, yli 30 vuotta Parikkalan seurakunnan vapaaeh-
toistyössä ja Saaren Orpokotijuhlien vastuunkantajana monissa eri tehtävissä. Ansiomerkkiä palkituille esitti ja haki Parikanniemisäätien hallitus. Koronan takia huomionsoitus on luovutettu ja luovutetaan neljässä eri tilaisuudessa Helsingissä, Parikkalan Saarella, Mikkeliissä ja Kuhmossa.

Lämpimät onnittelet kaikille palkituille! TVR

Palkitut vas. alkaen Irja Ahokas, Kaija Tiainen, Toivo Turkulainen ja Jukka Rönkkönen; alla Meiju Bonsdorff.

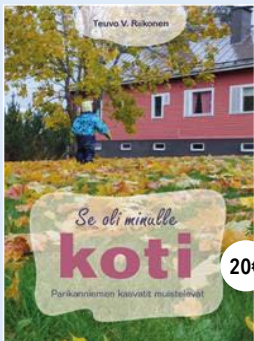

Parikanniemi on osallisena järjestämässä rippikoulua Oronmyllyllä 8.–18.6.2022.

Ilmoittautuminen: toimisto@oronmylly.fi

Huikeita tarinoita arjesta ja juhlasta:

Teuvo V. Riikonen
Se oli minulle koti
20 entisen lastenkotilapsen tarinaa lapsuudesta aikuisuuteen.

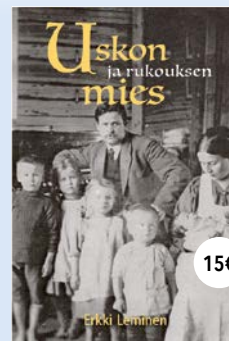
Danielle Miettinen
Philippe Gueissaz
Orpojen kotijuhlat
Dokumentti ainutlaatuisen hengellisen juhlan historiasta, nykyisyydestä, kävijöistä ja toteuttajista.

Erkki Lemisen kaksi kirjaa uusintapainoksina:

Orpojen äiti

Kirjat kertovat Aura Latvuksen ja Väinö Hoikan elämäntyöstä Parikanniemen orpokodin johtajina. **Nyt yhteishintaan 30 e**

Uskon ja rukouksen mies

Ilmestyy syksyllä 2021:

Lauri Konttinen
Pelastuksen vuosi
Syvälinen luotaus kirkkovuoden eri pyhiin.

PARIKANNIEMEN YSTÄVÄT RY

Tilaukset:
Parikanniemen Ystävät ry

toimisto@parikanniemi.fi
0400 744 061 | www.parikanniemi.fi

Tervetuloa tilaisuuksiin

Parikanniemisäätien työntekijät ja vapaaehtoistyöntekijät vierailevat seuraavissa tilaisuuksissa. Katso tarkemmat tiedot seurakunnan ilmoituksista ja säätien kotisivulta www.parikanniemi.fi.

Elokuu

29.8. Joutseno klo 10.00

Kirkkopyhä ja seurat, Maaranen

29.8. Parikkala klo 13.00

Messu Saaren kirkossa ja kiitosseurat seurakuntatalossa, Riikonen

Syyskuu

5.9. Heinävesi klo 10.00

Kirkkopyhä ja seurat, Kostamo, Tiusanen

9.9 Kitee klo 13.00

Ystäväseurat seurakuntatalossa, Kostamo, Tiusanen

12.9. Karttula klo 10.00

Messu kirkossa. Seurat klo 13.00 Arja ja Unto Kanniaisella, Tiusanen

13.9. Hamina klo 13.00

Ystäväseurat seurakuntakeskuksessa Pikkuymyräkatu 34, Lemetyinen, Kostamo

13.9. Lappeenranta klo 17.00

Ystäväseurat seurakuntakeskuksessa, Lemetyinen, Kostamo

24.9 Puolanka klo 18.00

Seurat seurakuntatalossa, Kostamo, Tiusanen

25.9. Suomussalmi klo 13.00

Seurat Ruhtinansalmen kirkossa, Kostamo, Saharinen, Seppänen, Tiusanen

26.9. Suomussalmi klo 10.00

Kirkkopyhä ja seurat, Kostamo, Tiusanen

26.9. Hyrynsalmi klo 17.00

Seurat seurakuntatalossa, Kostamo, Tiusanen

30.9. Nettiseurat klo 18.00

Mukana Raija ja Henrik Ohlis. Liity Parikanniemen nettisivujen linkistä tai, jos sinulla ei ole Teams -ohjelmaa, ilmoittaudu osoitteeseen: media.parikanniemi@gmail.com

Lokakuu

3.10 Ristiina klo 10.00

Mikkelinpäiväjuhlat. Messu Ristiinan kirkossa ja seurat, kts. kirkolliset

7.10. Punkaharju klo 18.00

Seurat Hiukkajoen kylätalolla, Tolvanen, Vaittinen, Tiusanen

8.10. Joensuu klo 13.00

Ystäväseurat seurakuntakeskuksessa, Tiusanen

10.10. Kesälahti klo 10,00

Kirkkopyhä ja seurat, Kostamo, Tiusanen

14.10. Kitee klo 13.00

Ystäväseurat seurakuntakeskuksessa, Kostamo, Lemetyinen

16.10. Lehtimäki klo 18.00

Seurat Fagerkullan pappilassa, Tiusanen

17.10. Soini klo 10.00

Messu, saarna Tiusanen

17.10. Lehtimäki klo 13.00

Messu, saarna Tiusanen

17.10. Kuortane klo 18.00

Seurat seurakuntatalossa, Tiusanen

18.10. Hamina klo 13.00

Ystäväseurat Herrankukkarossa Pikkuymyräkatu 34, Riikonen

18.10. Lappeenranta klo 17.00

Ystäväseurat seurakuntakeskuksessa, Riikonen

18.10. Alajärvi klo 18.00

Seurat Kirkontuvassa, Tiusanen

21.10. Nettiseurat klo 18.00

Liity Parikanniemen nettisivujen linkistä tai, jos sinulla ei ole Teams -ohjelmaa, ilmoittaudu osoitteeseen: media.parikanniemi@gmail.com

24.10. Kontiolahti klo 10.00

Kirkkopyhä ja seurat, Tiusanen

26.10. Kerimäki klo 13.00

Ystäväseurat Helena Hämmäläisellä Joensuuntie 565, Riikonen

Marraskuu

6.11. Lieto klo 14.00

Ystäväseurat, kts. kirkolliset, Riikonen

7.11. Turku klo 10.00

Kirkkopyhä ja seurat Mikaelin kirkossa, Riikonen

7.11. Lahti klo 10.00

Kirkkopyhä Launeen kirkossa, Tiusanen

7.11. Naantali klo 17.00

Seurat Naantalinn seurakuntatalossa, Riikonen

11.11. Kitee klo 13.00

Ystäväseurat seurakuntatalossa, Kostamo, Riikonen

12.11. Joensuu klo 13.00

Ystäväseurat seurakuntatalossa, Riikonen

12.11. Liperi klo 15.30

Ystäväseurat Viinijärven kirkossa, Riikonen

15.11. Hamina klo 13.00

Ystäväseurat Herrankukkarossa, Tiusanen

15.11. Lappeenranta klo 17.00

Ystäväseurat seurakuntatalossa, Tiusanen

21.11. Sonkajärvi klo 10.00

Kirkkopyhä ja seurat, Tiusanen

25.11. Nettiseurat klo 18.00

Liity Parikanniemen sivujen linkistä tai, jos sinulla ei ole Teams -ohjelmaa, ilmoittaudu osoitteeseen: media.parikanniemi@gmail.com

30.11. Kerimäki klo 13.00

Ystäväseurat Seija ja Esko Kososella Tihviintie 71, Kostamo, Tiusanen

Joulukuu

10.–11.12. Ristiina

Matka Betlehemiin -jouluvaellus Parikanniemessä

Parikanniementie 130
52320 Vitsiälä
toimisto@parikanniemi.fi

Toimisto- ja taloussihteeri
Risto Teittinen
Puhelin 0400 744 061
Ark. klo 9-15

Säätiön hallituksen puheenjohtaja
Sairaanhoitaja **Johanna Talo**
Puhelin 0407240722
johanna.talo@hotmail.com

Toiminnanjohtaja Teuvo V. Riikonen
Puhelin 0400 315 573
teuvov.riikonen@parikanniemi.fi

Pastori Petri Tiusanen
Puhelin 040 753 5553
petri.tiusanen@parikanniemi.fi

Lastenkodin johtaja
Matti Pasanen
Puhelin 040 847 3657
matti.pasanen@parikanniemi.fi

Matkasihteeri Matti Kostamo
Puhelin 0400 245272

Parikanniemisäätön tilit
DB FI86 8000 1901 5424 99
S-SOP FI54 5271 0420 0130 48

Parikanniemen Ystävät ry
- jäsenyhdistys
- jäsenmaksu, Kontti-lehti, **20 €/vuosi**
- kustannustuotteet
FI95 5271 0420 0445 14 (S-SOP)

Parikanniemisäätö voi kerätä ja vastaanottaa lahjoituksia ja testamentteja työn hyväksi. Poliisihallituksen keräyslupa: nro POL-2015-6305. Keräystili. **S-SOP FI63 5271 0420 1411 20**

www.parikanniemi.fi

Kesän päätteeksi retki Linnanmäelle

Juhlistimme tämän upean kesän päättymistä yhteisellä kesäretkellä Linnanmäen huvipuistoon. Retki oli kaikin puolin onnistunut ja suuri kiitos siitä kaikille mukana olleille lapsille sekä aikuisille, joilta löytyi roppakaupalla iloa, lämpöä ja läheisyyttä jaettavaksi. Yhdessä jaettu ilo on paras ilo.

Teksti ja kuvat Matti Pasanen

Reijo täytti 80 vuotta

Parikanniemen työn ystävä Reijo vietti merkkipäiväänsä Mikkelissä. Reijon elämästä on kirjoitettu puhutteleva kirja *Poika joka unohtui* (Liisa Seppänen, Otava). Lastenkodissa lapsuutensa viettänyt Reijo sanoi "olisimpa saanut olla Parikanniemen tapaisessa lastenkodissa". Reijolle lämpimät onnittelut ja monia armorikkaita vuosia!

Teksti ja kuvat TVR

Parikanniemessä osataan juhlia!

Parikanniemessä saadaan viettää erilaisia juhlia vuoden ympäri. Oli kyseessä sitten kalenterivuoden juhla tai lapsen syntymäpäivä, on herkut kaitettava kaapista esiin. Juhlien ympärille on kehittynyt erilaisia perinteitä, jotka ovat varmasti tuttuja jokaiselle nykyiselle ja entiselle parikanniemeläiselle.

Metsäpalovaroitusten vuoksi tänäkään vuonna ei saanut sytyttää juhannuskokkoa, mutta muuten viikonloppu sujui tuttuun tapaan. Grilli kävi kuumana ja ruokaa saatiin nauttia enemmän kuin tarpeeksi. Perjantai-illan kruunasi karkisade ja vaatteet päällä järvessä uiminen! Karkisateen mahdollisuus on 100 % aina juhannuksena, vappuna ja perhepäivänä, ja konkareille onkin jo kehittynyt hyvät karkinkeruutaktiikat. Juhlaan kuin juhlaan sopii ohjelmanumeroksi tietovisa, tikkakisa ja saappaanheitto, joissa on osallistujille tiedossa aina hyvät palkinnot. Grilli kaitetaan talviteloilta viimeistään vapuksi ja kesälomalla grilli-juhlia vietetään limuineen joka

lauantai. Kun juhannuksena uidaan vaatteet päällä, niin viime vuosina vappuperinteeksi on muodostunut talviturkin heittäminen jäiden lähdettyä muutamaa päivää aiemmin.

Joulunodotukseen kuuluu erään Parikanniemen työnpitkäaikaisen ystävän joka osastolle toimittama joulukalenteri. Kalenterin paketteja pääsee jokainen lapsi vuorotellen etsimään ja avaamaan. Jouluaaton ohjelmassa on jouluhartaus riihikirkossa, yhteinen ruokailu ja Joulupukin vierailu. Uudenvuodenaattona syödään jälleen yhdessä, tietovisaillaan ja katsotaan raketteja – ja silloin saa valvoa vähän pidempään! Palmusunnuntaina virvotaan työntekijöitä, naapuriosastoja ja lähiympäristön asukkaita,

ja pääsiäispäivinä herätään etsimään pääsiäispupun piilotamia suklaamunia. Pyhäinpäivänä muistellaan edesmenneitä lähiomaisia,

Oma syntymäpäivä on jokaiselle lapselle ja nuorelle tärkeä juhlapäivä. Kun lapsia ja nuoria on monta, saadaan vuoden aikana viettää monet syntymäpäiväjuhlat! Synttäreille on kutsuttu koko talon väki, ja pöytä on täynnä päivänsankarin valitsemia herkkuja. Juhliin kuuluu tietysti yhdessä leikkiminen, touhuaminen ja talon täyttävä hälinä.

Vuodet tuntuvat olevan yhtä juhlaa, mutta on meillä onneksi tavallista arkeakin – on aina jotain kivaa, mitä odottaa!

Teksti Janita Lautamäki

Kaarina Kiri, lasten ja nuorten luotettu kuuntelija:

”Kun nuoren elämä saadaan järjestykseen, luottamus auttajia kohtaan lisääntyy”

Istumme
kouluterveydenhoitaja
Kaarina Kirin
kanssa aurinkoisena
kesäpäivänä
mikkeliläisessä
torikahvilassa.
Keskustelemme työn
iloista ja haasteista.

Kaarina Kiri on huolehtinut Ristiinan koululaisten terveydestä 17 vuoden ajan. Mikä tuona aikana on muuttunut koululaisten elämässä?

– Nykyisin melkein kaikilla koululaisilla on älykännykät. Sosiaalisella medially on suuri merkitys nuorten elämässä. Se luo paineita olla samanlainen ja pukeutua niin kuin ”kaikki muutkin”. Onneksi useimmat vanhemmat valvovat lasten netin käyttöä ja ovat laittaneet rajoituksia lasten puhelimiin, terveydenhoitaja pohdiskelee.

Ristiinan noin 400 koululaista ovat monenlaisista taustoista tulevia lapsia. Paikkakunnan vakinaisten asukkaiden lisäksi koulua käyvät Parikkaniemen lastenkodissa ja muutamassa perhekodissa asuvat nuoret. Myös pieni joukko maahanmuuttajien lapsia mahtuu joukkoon.

– Lasten riitoihin ja koulukiusaamiseen puuttuu pääasiassa koulukuraattori. Työryhmässä lasten

ongelmia pyritään selvittämään yhdessä vanhempien kanssa.

Jotain uutta ja hyvää kehitystä nuorten elämässä näkyy vähän muoti-ilmiönä. Tupakointi on vähentynyt huomattavasti, ja nuorissa on paljon niitä, jotka haluavat pysyä raittiina. He sanovat, etteivät ole edes kokeilleet päihteitä eivätkä halua kokeillakaan.

– Mutta suureen joukkoon mahtuu niitäkin yläkoululaisia, jotka käyttävät päihteitä, ja valitettavasti myös huumeita ja nuuskaa on tarjolla ainakin kaupunkireissuilla, Kaarina Kiri kertoo.

Terveydenhoitaja pyrkii selvittämään koululaisen hyvinvointia uhkaavia tekijöitä. Joskus tarvitaan lastensuojelun apua, sosiaalitoimen avohuollon tukitoimia tai pysyvämpiä tukimuotoja kuten huostaanottoa.

– Hyvin vaikeissakin tilanteissa lapset puolustavat vanhempiaan, jolloin tilanteen vaka-

vuudesta on vaikea saada selvää.

Huostaanotetut lapset tulevat muita herkemmin puhumaan asioistaan terveydenhoitajalle tai kuraattorille. Kun heidän elämänsä on saatu järjestykseen, luottamus auttajia kohtaan useimmiten lisääntyy.

Murrosikäisiä hämmentää monesti aikuiseksi kasvamiseen liittyvät monet tunteet, oman identiteetin muodostuminen ja seksuaalinen suuntautuminen. Kouluterveydenhoitaja koetaan turvallisena aikuisena, jolle näitä pohdintoja voi kertoa ja saada tukea kasvulleen.

Monien ristiinalaisten harmiksi heidän tuttu kouluterveydenhoitajansa Kaarina Kiri ottaa kesäloman jälkeen vastaan uuden haasteen työurallaan ja siirtyy huolehtimaan Mikkelin lukion opiskelijoiden terveydestä.

Teksti ja kuvat Pirkko Oinonen

